

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1251/2014
14.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Бате Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.П., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. В.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К бр. 110/11 од 05.02.2013. године и Апелационог суда у Нишу 13Кж1 1275/13 од 03.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 14.01.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окр. Б.П., адв. В.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К бр. 110/11 од 05.02.2013. године и Апелационог суда у Нишу 13Кж1 1275/13 од 03.02.2014. године, у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2 тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К бр. 110/11 од 05.02.2013. године окривљени Б.П. и И.В. оглашени су кривим због по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђени на казне затвора и то окривљени И.В. на казну затвора у трајању од четири године, а окривљени Б.П. на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у које им је урачунато и време проведено у притвору и то окривљеном И.В. почев од 15.04.2010. године од 20,05 часова а окривљеном Б.П. од 15.04.2010. године од 00,05 часова, када су лишени слободе па до 01.10.2010. године, када им је притвор укинут.

Истом пресудом окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала, сваки понаособ у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде.

Према окривљеном Б.П. изречена је и мера безбедности обавезно лечење наркомана и одлучено да се иста има извршити у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с`тим што ће се време проведено у установи за лечење урачунати у казну затвора, сходно члану 83. став 4. и 2. у вези става 1. КЗ. Опојна дрога - ... у количини од 4,00 грама нето, одузета је од окривљеног Б.П. а од окривљеног И.В. имовинска корист прибављена кривичним делом.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 13Кж1 1275/13 од 03.02.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Лесковцу и бранилаца окривљених И.В. и Б.П. а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Б.П., адв. В.С. поднео је захтев за заштиту законитости из разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а и то конкретно због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, док из образложења захтева произилази да указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и 2. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и у односу на окривљеног Б.П. преиначи обе нижестепене пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе јер није доказано да је извршио кривично дело које му се оптужбом ставља на терет.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП-а, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен (у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП).

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П., адв. В.С. је неоснован у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажна пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, јер је заснована на доказу који је по начину прибављања у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку и на коме се с`тога пресуда не може заснивати.

При том, као незаконит доказ, бранилац окривљеног означава исказ окривљеног Б.П. дат у предкривичном поступку без присуства браниоца и без обављеног поверљивог разговора окривљеног са браниоцем пре давања изјаве.

По оцени Врховног касационог суда правноснажном пресудом у конкретном случају нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, односно битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП-а („Службени лист РС“, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“, бр. 58/04 ... 72/09) који је био на снази у време доношења првостепене пресуде и према чијим одредбама се оцењује законитост исте, сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП-а.

Одредбом члана 226. став 9. раније важећег Законика о кривичном поступку прописано је да ако осумњичени, у присуству адвоката, пристане да да исказ, орган унутрашњих послова ће га саслушати према одредбама овог Законика о саслушању окривљеног. О саслушању осумњиченог, орган унутрашњих послова ће обавестити надлежног јавног тужиоца који може присуствовати његовом саслушању. Записник о овом саслушању се не издваја из списка и може се користити као доказ у кривичном поступку.

Из списка предмета - записника о саслушању осумњиченог МУП - ПУ Лесковац - ОКП бр. ДД 890/10 од 14.04.2010. године, произилази да је окривљени тада осумњичени Б.П. дана 14.04.2010.године саслушан у службеним просторијама ПУ у Лесковцу у складу са одредбама члана 226. раније важећег Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца по службеној дужности адв. И.П. а након обављеног поверљивог разговора са браниоцем, па су с`тога супротни наводи браниоца окривљеног истакнути у захтеву да је у предкривичном поступку учињена битна повреда из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, оцењени као неосновани.

Поред тога у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П. као разлог подношења захтева наводи се и повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, уз образложење да код окривљеног критичном приликом није постојала намера да спорну опојну дрогу стави у промет обзиром да је и сам уживалац опојних дрога - ..., те да је опојна дрога у количини од 4,00 грама пронађена код окривљеног била намењена за његову личну употребу.

Истакнутим наводима захтева по налажењу Врховног касационог суда указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди и оцену доказа дату од стране суда, што није разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, у коме су таксативно наведени разлози за подношење захтева за заштиту законитости.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји, па како бранилац окривљеног у поднетом захтеву само формално означава повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, а суштински указује на недозвољене разлоге, односно погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд исти у том делу одбацио.

Осим тога, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2.

тачка 2. ЗКП-а, која такође одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а није предвиђена као дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те је Врховни касациони суд захтев и у том делу одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, а на основу одредбе члана 490. и 491. став 1. ЗКП-а, у односу на одбијајући део, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП-а, у делу у којем је захтев одбачен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**